

והשליח את אמותה ותקולה ותפתח ותראה את
הילד והנה נער בכה ותזמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מיצקת מן העברית ותיעק לך את
הילד ותאמר לה בת פרעה לבי ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד ותאמר לה בת פרעה הילכי
את הילד הזה והיצקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו וילד הילד ותבאהו לבת
פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי
מן המים משיתתהו ויהי בימים ההם וילד משה
ויצא אל אחיו וירא בטבלתם וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך
את המצרי ויטמנהו בזול ויצא ביום השני והנה שני
אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך
ויאמר מי שמך לאיש שיר ושפט עלינו הלהרתי
אתה אמר באשר הרגת את המצרי וירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר וישמע פרעה את הדבר
הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מן
פרעה וישב בארץ מדין וישב על דבאר
ולכהן מדין שבע בנות והבאנה ותדלנה ותמלאנה
את הרעים להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים
ויגרשום ויקם משה וישעין וישק את שאם והבאנה
אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום
ותאמרון איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה
דלה לנו וישק את הצאן ויאמר אל בנותיו ואני
למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם ויואל
משה לשבת את האיש ויתן את שפרה בתו למשה
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ מצרייה

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאמרו
בני ישראל אל מן השבטים וישבנו אל מצרים